

Posudek na bakalářskou práci

Název: Menšinový romský funkcionář Čeněk Růžička, reflexe vlastních aktivit na základě orálně historických interview.

Autor: Petra Majerová

Univerzita Karlova, Fakulta humanitních studií, Praha 2010-10-11

Vedoucí práce: doc. PhDr. Blanka Soukupová, CSc.

Petra Majerová si pro svoji bakalářskou práci zvolila problematiku menšinové reprezentace, konkrétně se zaměřila na prezentaci názorů vybraného romského funkcionáře, a to na základě orálně historických interview. Osou práce se stal toliko cíl analyzovat sebereflexi menšinového romského funkcionáře na základě narativních interview (v návaznosti na jeho reflexi holocaustu), nikoliv zvlášť formulované otázky. Svůj úkol pak autorka pojednala v poměrně velkém rozsahu a je otázkou, za zde nabytý prostor k vyšší kondenzaci textu.

Z hlediska struktury práce autorka přehledně členila text podle obligátních kapitol, kde nejmenší rozsah věnovala teoreticko-metodologické části, nechybí historický exkurz, která představuje tzv. velké dějiny, a největší rozsah práce je určen vlastním analýzám. K práci je připojen samozřejmě soupis pramenů a literatury, a překvapivě i veškerá data (viz dále).

Co se týče obsahové stránky jednotlivých kapitol, lze ocenit teoreticko metodologický vstup autorky o výpovědní hodnotě oral history. Naopak v části metodologické se čtenář ztrácí a klade si otázku, co vlastně autorka dělala: narativní interview či polostrukturované rozhovory (s. 10-11)? Nedožíváme se ani jaká byla první otázka, která vybízela narátora k vyprávění, tedy jednalo-li se o narativní interview. Další problém v této části práce vidím ve vyjádření, že se autorka rozhodla práci neuveřejnit s ohledem na přání informátora. Jak mám rozumět tedy sepsání práce a navíc přílohy přepisů rozhovorů? Obě mé připomínky vlastně ukazují k témuž, autorka má problém s přesným vyjadřováním. Ne zcela si uvědomuje obsah používaných slov, čímž vyslovuje matoucí informace. Mluvíme-li zde o přesnosti vědecké práce, pak nelze nezmínit nedodržení citační normy zejména v odkazech pod čarou!!!

Kapitola reprezentující velké dějiny je pak zaměřena pouze na romský holocaust, nikoliv na prezentaci doby jako takové z hlediska postavení menšin, zejména romské menšiny, na jejímž pozadí mohl či nemohl vybraný funkcionář tříbit své postoje a rozvíjet aktivity.

Vlastní analýza Petry Majerové je pak v řadě ohledů inspirativní a dokazují, že autorka dokázala využít sebraná data a přemýšlet o nich. Zejména formulování fází zrodu funkcionáře vidím jako nejlepší část práce, domnívám se, že právě ta naplňuje cíl, který si autorka předsevzala. Ostatní kapitoly jsou pak významné z hlediska uvedení do kontextu života funkcionáře, nikoliv ovšem stavebním prvkem lineárně či pyramidálně budovaného textu. Tedy práci v tomto směru chybí výzkumné otázky, které by navedly čtenáře na to, proč čte o vztahu romského funkcionáře k velkým dějinám, proč čte o hodnotovém světě informátora, proč čte o prioritách, které si funkcionář v rámci svého politického programu zvolil. Přestože, v těchto kapitolách autorka dobře pracuje s daty, je škoda, že je nedokázala dát vzhledem k práci do společného rámce. Na druhé straně pak zase autorka opomněla zvlášť zhodnotit tak významné téma: holocaust jako téma pro konceptualizaci vztahu k Čechům/gadžům a slovenským Romům.

Poslední vážnější připomínka směřuje do oblasti etiky. Autorka zdá se neanonymizovala s výjimkou jediné osoby nikoho. Domnívám se, že anonymizování měli být potomci funkcionáře, a také nemusel být zmíněn plným jménem otec ředitelky Muzea romské kultury. Dále se domnívám, že uvést jméno informátora do názvu práce je problém právě s ohledem na jeho rozhodnutí jistým způsobem utajit sdělované informace. Odkaz na jeho jméno může vyvolávat jednak snahu se k textu dostat a jednak napětí, co a proč téma pojednával.

Další připomínky jsou pouze dílčí:

s. 31 Situace Let u Písku je sledována za rámec zkoumaného období, aniž by bylo vysvětleno.

s. 32 Číslo poznámky se stalo součástí letopočtu, jak autorka vůbec vytvářela poznámky?

Zdá se, že vše činila mechanicky, že nevyužila nabídky programu. Viz též poznámka 144 alias 131 na s. 35.

s. 41 Oprava Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí?? Je dalším nepřesným vyjádřením.

s. 59-63 Doporučila bych se zamyslet na chronologii událostí, popřípadě vysvětlit, proč byla zvolena tato.

s. 93 Interpretace spojená s připsaným statutem je nepřesná. Věk je připsaný status a zde jak autorka píše, hraje roli!!!! Nehledě na to, že informátor opakovaně zdůrazňuje, že ozhodující slovo ve společnosti má muž.

Práci Petry Majerové oceňuji pro schopnost získat data a v dílčích kapitolách je interpretovat. Protože však práce jako celek dle mého soudu nevytváří do té míry konzistentní text a vykazuje řadu nepřesností, které rozkolísávají kvalitu textu (etika, metodologie), hodnotím práci jako velmi dobrou.

V Praze 11. 10. 2010-10-11

PhDr. Dana Bittnerová, CSc.